

Mevrouw H.J. (Henny) Mul vertelt:

Vlak bij de Amsterdam Arena (het voormalige Weesperkarspel) werd ik **in 1925** op een boerderij **geboren**. Mijn zus Rie is van 1915, broer Arie Mul van 1917. Zij zijn beide nog in leven. Zus Janny, geboren in 1921, is overleden.

Thuis hadden wij allerlei taken. Mijn zus Rie ging 's zomers vaak en veel zwemmen in het Abcoudermeer en ik deed 's winters aan schoonrijden op de schaats. Als het zo uitkwam nam zij 's winters mijn huishoudelijke taken over en ik 's zomers die van haar.

Kerkelijk gezien hoorde Weesperkarspel bij Duivendrecht. Mijn moeder, die op boerderij Strandvliet woonde, ging in haar jonge jaren naar de christelijke school in Ouderkerk.

Het was voor Henny **een half uurtje lopen** naar de christelijke school achter de Hervormde Kerk (nu De Kleine Kerk) in Duivendrecht. Bij slecht weer kreeg ik soms een dubbeltje voor de bus.

Mijn vader A.W. Mul was heel nauw betrokken bij de oprichting van het nieuwe schoolgebouw, dat in 1925 betrokken werd.

De oudste kinderen uit ons gezin kregen nog christelijk onderwijs in het gebouw van de voormalige openbare school, recht tegenover de plek waar nu de Kleine Kerk staat. In dat oude schoolgebouw werd 's zondags ook gekerkt. Omdat het vaak zo intens koud kon zijn brachten mensen **een kerkstoof** mee. Zo'n stoof met hengel heb ik nog bewaard. In de stoof werd een test van aardewerk geplaatst en daarin werden gloeiend hete houtskolen gelegd. Zo hield je altijd warme voeten tijdens de eredienst!

De originele kerkstoof

Er waren ook mensen die hun eigen stoel meenamen omdat ze te dik waren voor de schoolbankjes.

Meester Jannis Elfrink was de zwager van de dominee L.R. Aalbers. Elfrink was niet alleen de bovenmeester maar ook zielenherder en als het ware de burgemeester. Dr. Balfort uit Diemen hield spreekuur in de spreekkamer van het schoolmeesterhuis naast de kerk.

Dr Balfort was degene die 29 november 1937 als eerste arts hulp bood aan Prins Bernard nadat hij bij Diemen in zijn Ford Cabriolet met 160 km per uur was ingereden op een zandauto. Met zware verwondingen werd de Prins opgenomen in het Burgerziekenhuis in de Linnaeusstraat.

Het echtpaar Jannis Elfrink en Sara Elfrink - Aalbers

De echtgenote van de bovenmeester had in het dorp de titel: Meestersjuffrouw Elfrink had het altijd over: Mijn Saartje

Meester Elfrink gaf ons nales als voorbereiding op de middelbare school. De school van meester Elfrink en de Oranje school leverden altijd de beste leerlingen af bij het voortgezet onderwijs. Ik **ging in 1938 naar het Hervormd Lyceum** in de Brahmstraat in Amsterdam.

Het Hervormd Lyceum is opgericht in 1928 en in 1934 werd het huidige gebouw betrokken. In 1940 groeide de school uit tot de grootste middelbare school van Nederland: meer dan 800 leerlingen.

Leerlingen van de christelijke school uit Duivendrecht gingen ook vaak naar het Christelijk (Gereformeerd) Lyceum in de Mooreelsestraat.

Het was oorlogstijd tijdens mijn middelbare schoolperiode. Ik wilde graag verpleegkundige worden, maar kwam op kantoor in de binnenstad van Amsterdam terecht.

Pas na de oorlog ging ik studeren o.a. in Leiden naar de Sociale Academie.

Mijn vader was in **1947 benoemd tot burgemeester van Weesperkarspel**. 1 juni 1956 nam hij na twee ambtstermijnen afscheid. Tot 1 juni 1967 konden wij in het ouderlijk huis aldaar blijven wonen. De woningen en wegen voor het stadsdeel Bijlmer van de gemeente Amsterdam moesten gerealiseerd worden. En wij moesten gedwongen verhuizen. Mijn moeder was in 1963 overleden. Ik kwam in Ouderkerk aan de Amstel terecht, net als mijn oudste zus. Van 1965-1986 was ik werkzaam bij het **maatschappelijk werk van het ziekenhuis van de VU**.

Schoonrijden op de schaats was en is mijn grootste hobby. Ik was lid van de Diemer IJclub. Of de kinderen die zo verlangden naar de ijspret konden schaatsen hing helemaal af van het strenge oordeel van molenaar Portengen, die aan de overkant van de Venserpolder het ijs scherp in de gaten hield. Pas als hij het groene licht gaf en boer Nagel het ijs daadwerkelijk getest had, konden de kinderen eindelijk plezier maken op het ijs.

Ik werd 8 maal Nederlands kampioen. Bij schoonrijden gebruiken wij vaak de klederdrachten. Mevrouw Mul is betrokken bij het bestuur van de Nederlandse Vereniging van Schoonrijders van de KNSB en jureert landelijk wedstrijden.

(Bij schoonrijden gaat het niet om snelheid of moeilijke sprongen, maar om zo mooi mogelijk de schoonrijslag te maken, sierlijk schaatsen. Schoonrijden kan alleen, maar ook met een partner, een vriend of een vriendin. Tijdens de wekelijkse trainingsgroepen wordt er op verschillende niveaus geoefend. De sport is geschikt voor alle leeftijden en is in de eerste plaats een recreatiesport. Er zijn echter ook wedstrijden. Ieder seizoen zijn er enkele Gewestelijke Kampioenschappen, met als afsluiting een Nationaal Kampioenschap.Redactie)

Henny Mul heeft een **beker** bewaard die de schoolkinderen ontvingen bij de geboorte van prinses Beatrix 1938.

De leerlingen van de katholieke scholen kregen ook zo'n beker, maar op die bekere heeft het blote kindje een broekje aan.

Samen met o.a. Ali Smit kreeg Henny zwemles in Ouderkerk.
Aan de hengel hingen zij **in de Angstel** bij de Julianalaan. In de open lucht.

Hermien van Lübeck, een klasgenootje, woonde op de boerderij Sophia's hoeve van Van der Vaart. Tegenwoordig een Rijksmonument (2003) gerestaureerd door Rob Wintershoven.

Naast van der Vaart woonde het grote gezin van Meerveld in het "scheve huis". Vader van Meerveld werkte op de boerderij van Van Vliet. Toen Henny Mul een keer het scheve huis voorbij liep zag zij op de straat een grote tekening van zichzelf op de grond, met op haar hoofd **het bruin vilten hoedje** dat zij altijd droeg. Sindsdien heeft zij het hoedje nooit meer gedragen.

In de 4 winkelneringhuisjes (Rijksstraatweg 222-216) naast de Sophia's hoeve (226) en het scheve huis (224) haalde mijn broer Arie in de crisistijd de wekelijkse huur van een kwartje op. Wij waren de huisbaas. Op een keer klopte Arie aan en de deur ging op een kier open. Op de vraag van achteren wie er aan de deur was kwam het antwoord: "**Het jongetje van alle zaterdagen!**".

Broer Arie kreeg les in de oude openbare school, later het oude Pax gebouw. Om het gebouw liep een grote sloot. Omdat zij altijd zo vervelend was gooide Arie een meisje Beppie genaamd een keer in de sloot. Of Beppie daar iets van geleerd heeft.....

Sint Urbanuskerk naast boerderij Strandvliet (Strandvliet gebouwd in 1750)

Pastoor Kaag van de Sint Urbanuskerk (1888-1906) en mijn grootvader Kannewörff van boerderij Strandvliet waren goede burens. Zij wedijverden elk voorjaar om een goede oogst. Arme lui kregen van beide lieden landbouwproducten. Bij wie het meest schonk gingen zij kerken. Daardoor ontstond het gezegde: Een zwijntje rijker, een varkentje armer!

Henny Mul speelde na schooltijd niet zo vaak in het dorp, maar meer met kinderen uit de landelijke omgeving. Zoals met de joodse kinderen Branco en Loetje Blaauw. Zij hadden bedrijf voor myrthetakken. In de Tweede Wereldoorlog is het gezin weggevoerd en nooit meer teruggekeerd. In het **poesiealbum** van Henny staan mooie versjes van Loetje en Branco.

Meester Aart Grimme en zijn echtgenote Gerda Grimme - Smit woonde tussen 1933-1939 aan de Wilhelminalaan in Ouderkerk aan de Amstel, toen Aart onderwijzer was in Duivendrecht. Toen hij hoofd der school werd in 1939 - als opvolger van J. Elfrink - betrok het gezin het schoolmeesterhuis. Henny Mul herinnert zich dat zij in de Wilhelminalaan wel **oppaste op hun dochter kleine Riekje**, als beide ouders de deur uit moesten.

Mevrouw Mul beschikt over veel tastbare herinneringen aan het verleden. Bij haar thuis hangen mooie schilderijen van de Duivendrechtse kunstenaar C.M.L. Kouw, hij woonde tegenover de RK Kerk en later in Abcoude. Werken van Kouw zijn na zijn dood geschonken aan het Teijlersmuseum in Haarlem.